II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING
af 14. juli 1999
om Tysklands støtte til Weida Leder GmbH (Weida), Thüringen

(meddelt under nummer K(1999) 3441)

(Kun den tyske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2000/194/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret de interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med disse bestemmelser [1], og

ud fra følgende betragtninger:

I. PROCEDUREMÆSSIGE ASPEKTER

(1) Ved brev af 12. marts 1996, der blev registreret den 21. marts 1996, anmeldte den tyske forbundsregering et lån på 5 mio. DEM til Weida Leder GmbH (Weida), Thüringen, til finansiering af omstruktureringsforanstaltninger. Kommissionen stillede supplerende spørgsmål ved brev af 11. april 1996, 28. maj 1996, 3. juli 1996, 26. august 1996 og 6. marts 1997, som Tyskland besvarede ved brev af 25. juli 1996, 30. oktober 1996, 7. november 1996, 20. januar 1997 og 26. maj 1997. Der blev fremlagt yderligere oplysninger i september 1997 i forbindelse med et møde mellem Kommissionen og de tyske myndigheder.

(2) Støtten blev først registreret under N 242/96. Det fremgik imidlertid af de oplysninger, som den tyske forbundsregering havde fremsendt, at myndighederne i Thüringen allerede i 1995-1996 i strid med EF-traktatens artikel 88, stk. 3, havde ydet støtte, inden denne var blevet anmeldt. Sagen blev derfor den 4. marts 1997 registreret under NN 30/97.

(3) Kommissionen meddelte ved brev af 2. marts 1998, at den havde besluttet at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, vedrørende denne støtte. Kommissionens beslutning om at indlede proceduren blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* [2]. Interesserede parter blev opfordret til at fremsætte deres bemærkninger til den omhandlede støtte. Kommissionen har ikke modtaget nogen bemærkninger.

(4) Tyskland meddelte ved brev af 26. juni 1998 Kommissionen, at virksomheden den 28. maj 1998 havde anmodet om generaleksekution.

II. DETALJERET BESKRIVELSE AF STØTTEN

(5) Weida Leder GmbH (Weida) er oprettet på grundlag af det tidligere VEB Lederwerke Weida, som i 1990 blev omdannet til Lederwerke Weida GmbH. Virksomheden, der ligger i byen Weida i Thüringen, fremstiller hovedsagelig læder til møbelindustrien. Regionen, der har en meget høj arbejdsløshed på 17 %, er klassificeret som et mål nr. 1-område inden for Fællesskabets regionalpolitik (et underudviklet område i EU-målestok), således at der

[1] EFT C 256 af 14.8.1998, s. 7.

[2] Jf. fodnote 1.

kan ydes regionalstøtte i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra a) [1]. Virksomheden havde senest 97 arbejdstagere.

(6) Et første forsøg på at privatisere virksomheden slog fejl i 1993, hvorefter virksomheden igen blev overført til Treuhandanstalts portefølje. Den 1. oktober 1993 blev der indledt generaleksekution over virksomheden.

(7) For at holde virksomheden i gang og samtidig finde en egnet køber indledte delstaten Thüringen et redningsforsøg, som den konsekvent støttede af struktur- og beskæftigelsesmæssige hensyn for at bevare det eneste garveri på lang sigt i de nye delstater i den yderst strukturfattige region Ostthüringen. Den 19. oktober 1993 oprettedes Weida Leder GmbH, som overtog aktiverne i den konkursramte virksomhed. Aktierne blev 100 % overtaget af Elster Management GmbH & Co. Investitions- und Beteiligungs KG (Elster KG). På grund af den selskabsretlige konstruktion, især hvad angår spørgsmålet om hæftelse mellem Elster KG og den statsejede Thüringer Aufbaubank (TAB), der er et offentligretligt kreditinstitut, har det hidtil ikke været muligt at gennemføre nogen privatisering. Da der er tale om et særligt marked, har det hidtil ikke været muligt at finde nogen investorer. For at fortsætte driften og realisere den planlagte omstrukturering indtil en eventuel privatisering har virksomheden i de forløbne år gennemført et investeringsprogram og modtaget betydelig støtte hertil. Trods alle finansielle anstrengelser har Weida Leder GmbH ikke kunnet konsolidere sin situation. Det har ikke været muligt at nå de planlagte salgstal. Virksomheden har heller ikke kunnet nå det planlagte driftsresultat. Trods supplerende støtte, der skulle sikre virksomhedens likviditet og fortsatte drift, måtte virksomheden anmode om generaleksekution den 28. maj 1998.

(8) Med henblik på bortskaffelse af spildevand fra Weida Leder GmbH og fra andre virksomheder i industriområdet etableredes Abwasserreinigungsanlage Schlossmühlenweg Weida GmbH, hvor Weida Leder GmbH ejer 98 % og byen Weida 2 %.

(9) Dette anlæg anvendes udelukkende til rensning af Weida Leder GmbH's spildevand og spildevandet fra de andre lejere i industriparken. Disse lejere er udelukkende tjenesteydelsesvirksomheder, og de udleder således ikke noget industrispildevand. Det er derfor så godt som kun Weida, der udnytter rensningsanlægget.

(10) I perioden mellem 1993 og 1997 modtog Weida Leder GmbH flere forskellige former for støtte, der blev anvendt til at stabilisere det redningsforsøg, der blev gennemført i slutningen af 1993, og til at forbedre virksomhedens struktur med henblik på forhandlinger med potentielle investorer.

(11) Som led i delstaten Thüringens ordning for små og mellemstore virksomheder, der blev godkendt af Kommissionen den 26. november 1993 (N 408/93) [2] ydede Thüringen den 21. oktober 1993 et tilskud på 4,5 mio. DEM som igangsætterfinansiering i forbindelse med den Asset-Deal, der blev aftalt under generaleksekutionen.

(12) Delstaten Thüringen overtog den 7. marts 1994 en kaution på 90 % for et driftslån på 8 mio. DEM (støttesum: 7,2 mio. DEM). Den 16. september 1994 overtog delstaten endnu en kaution på 90 % for et lån på 4 mio. DEM (støttesum: 3,6 mio. DEM). Begge kautioner blev overtaget fra Bayerischen Landesanstalt für Aufbaufinanzierung (i det følgende »LfA«) på grundlag af delstaten Thüringens kautionsbestemmelser. Kreditor var Dresdner Bank AG og TAB. Sigtet med de kautionerede lån blev i de kommende år ændret flere gange. Til sidst blev 6,5 mio. DEM brugt til investeringer og 5,5 mio. DEM til driftsmidler. Da kautionen over for TAB var af begrænset varighed, var de to låns løbetid foreløbig fastsat til 31. december 1997. Grunden til, at der var fastsat denne korte løbetid, var, at man ønskede at overflytte finansieringen til en forretningsbank. Allerede på afregningstidspunktet for lånene kunne det imidlertid forudses, at en sådan omfinansiering ikke kunne gennemføres inden for en overskuelig fremtid, således at det ville blive nødvendigt at forlænge løbetiderne for lånene og kautionerne.

(13) Ved siden af disse investerings- og driftslån fik virksomheden i slutningen af 1995 et lån på 2 mio. DEM fra konsolideringsfonden (NN 74/95) til at dække den manglende likviditet i forbindelse med virksomhedens igangsætning.

(14) Mellem februar 1996 og juli 1997 blev der efter ordre fra Thüringens finansministerium tilført virksomheden ny likviditet i form af endnu et lån på 5 mio. DEM samt afgivet en tilbagetrædelseserklæring vedrørende 4 mio. DEM. Lånet forfalder 31. december 2000 og har en rentesats på 8 % p.a.

[1] Kommissionens beslutning 94/266/EF, EFT L 114 af 5.5.1994, s. 21.

[2] Ved beslutning af 7. april 1998 (NN 142/97; brev SG(98) D/4313 af 2. juni 1998) godkendte Kommissionen videreførelse af ovennævnte støtteordning i perioden 1997-2001; på grund af betydelig tvivl med hensyn til, om støtteordningen i praksis er forenelig med EF-bestemmelserne indledte Kommissionen 4. december 1998 proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2; beslutning C 69/98, Kommissionens brev SG(98) D/11285 af 4. december 1998.

(15) Trods denne betydelige statsstøtte var der i slutningen af 1997 behov for endnu et lån fra TAB på 1,5 mio. DEM for at sikre likviditeten og virksomhedens fortsatte drift. Endvidere afgav delstaten som privilegeret kreditor endnu en tilbagetrædelseserklæring for lån på 2 mio. DEM for at afværge generaleksekution.

(16) Ved meddelelser af 19. januar 1995 og 21. oktober 1996 fik Weida Leder GmbH tildelt investeringstilskud på 1,84 mio. DEM samt 0,34 mio. DEM af de midler, som Kommissionen har godkendt i forbindelse med Gemeinschaftsaufgabe »Verbesserung der Regionalen Wirtschaftsstruktur«, der finansieres af forbundsstaten og delstaterne i fællesskab. Tilskuddet på 0,34 mio. DEM blev ikke udbetalt, fordi proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, blev indledt.

(17) Nedenstående tabel giver en fuldstændig oversigt over de statslige støtteforanstaltninger frem til udgangen af 1997:

Statsstøtte	Dato for støttens ydelse	Støttebeløb (mio. DEM)
SMV-tilskud, C 69/98 (ex NN 118/98, ex 408/93 henholdsvis N 480/94)	21.10.1993	4,5
90 % kaution for et lån på 8 mio. DEM	7.3.1994	7,2
90 % kaution for et lån på 4 mio. DEM	16.9.1994	3,6
Investeringstilskud på grundlag af »Gemeinschaftsaufgabe«, 1005/1006/N div.	15.12.1995, 10.7.1996, 17.9.1996	1,84
Lån, NN 74/95	12/1995	2,0
Lån, fra TAB	2.1.1996	5,0
Lån, fra TAB	11/1997	1,5
	I alt	25,64

(18) Af datterselskabets investeringer i et rensningsanlæg på ca. 12,9 mio. DEM blev 11,22 mio. DEM, dvs. 87 %, finansieret ved hjælp af statsmidler.

(19) Da dette rensningsanlæg var af afgørende betydning for virksomhedens fremtid, blev det ifølge direktionsforslag fra Treuhandanstalt den 4. februar 1994 besluttet, at denne ville deltage i investeringerne til dette anlæg med 40 %. Treuhandanstalts bidrag blev ydet i form af tilskud på 4,84 mio. DEM, der ikke skal tilbagebetales.

(20) Endvidere ydede delstaten Thüringen et investeringstilskud på i alt 6,38 mio. DEM på grundlag af midlerne i Gemeinschaftsaufgabe »Verbesserung der Regionalen Wirtschaftsstruktur«.

(21) De resterende 13 % (1,344 mio. DEM) blev stillet til rådighed af Weida Leder GmbH i form af et aktionærlån. Dette lån blev sikret ved en statskaution på 90 % fra LfA. Lånets løbetid var i første omgang fastsat til 31. december 1997 ifølge låne- og kautionsaftalen, men måtte forlænges på grund af virksomhedens situation (se ovenfor). Kommissionen har imidlertid ikke aktuelle tal for de ændrede låne- og kautionsbetingelser på grund af de mangelfulde oplysninger.

(22) Nedenstående tabel giver en oversigt over den støtte, som Weida Leder GmbH's datterselskab modtog til rensningsanlægget:

Statsstøtte	Dato for støttens ydelse	Støttebeløb (mio. DEM)
Investeringstilskud på grundlag af »Gemeinschaftsaufgabe«	28.11.1994, 17.8.1995, 19.10.1995	5,95
Investeringstilskud på grundlag af »Gemeinschaftsaufgabe«	30.4.1997	0,43
Tilskud fra Treuhandanstalt (THA)/Bundesanstalt für Vereinigungsbedingte Sonderaufgaben (BvS)	9/1994-11/1995	4,84
90 % kaution for et aktionærlån fra Weida Leder GmbH på 1,344 mio. DEM		1,21
	I alt	12,43

(23) Støtten til Weida Leder GmbH og virksomhedens datterselskab, Abwasserreinigungsanlage Schlossmühlenweg Weida GmbH, beløber sig til i alt ca. 38 mio. DEM. Heroverfor var ejerens, Elster KG, andel i finansieringen af Weida Leder GmbH's omstrukturering begrænset til stamkapitalen på 50 000 DEM, en kaution på 300 000 DEM, der var overtaget af kommanditisten i førstnævnte selskab, hr. Jessen, som led i delstatens kautionsbestemmelser og en tidsmæssig begrænset medforpligtelseserklæring for det investeringstilskud, der var udbetalt til Weida Leder GmbH som led i Gemeinschaftsaufgabe.

(24) Ved procedurens indledning gav Kommissionen udtryk for tvivl med hensyn til, hvorvidt rammebestemmelserne for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder (i det følgende »rammebestemmelserne«) [1] finder anvendelse på virksomheder, der oprettes på grundlag af aktiver fra en generaleksekution. Ved procedurens indledning forelå der ikke en bæredygtig omstruktureringsplan. Da Weida Leder GmbH's finansielle situation hele tiden er blevet forværret på trods af den enorme tilførsel af offentlige midler, var der alvorlig tvivl med hensyn til virksomhedens overlevelsesevne. Da virksomheden endnu ikke var blevet privatiseret, var der endvidere fortsat tale om midlertidig finansiering af Weida Leder GmbH. Da der ikke var nogen privat investor, kunne det endvidere ikke fastslås, om støtten til omkostningsbestræbelserne var rimelig.

(25) I øvrigt har Kommissionen klaget over manglen på relevante oplysninger, som ville have gjort det muligt at vurdere, om støtten var forenelig med EF-traktatens artikel 87.

(26) Det relevante marked for Weida Leder GmbH er markedet for garveriprodukter [2]. Det vigtigste produkt i garverisektoren er læder, der forarbejdes til sko, beklædningsgenstande, lædervarer og møbler.

(27) Selv om læderindustrien har oplevet en betydelig vækst i nogle lande i Asien, Amerika og først og fremmest i Østeuropa, og disse lande nu spiller en vigtig rolle i den internationale konkurrence, har der været en stød kapacitets- og produktionsnedgang inden for den vesteuropæiske læderindustri. Garverisektoren i Fællesskabet har mistet en fjerdedel af sit industrielle grundlag og en tredjedel af arbejdspladserne, og siden begyndelsen af 1980'erne er der lukket over 1 000 produktionsenheder og afskediget ca. 30 000 arbejdstagere. Det største tab af produktionsenheder har fundet sted i de nordeuropæiske lande. I Tyskland har der været en særlig drastisk nedgang i antallet af garverier. De tilbageblevne garverier i EU har derimod næsten fordoblet deres omsætning (fra ca. 4 000 mio. EUR til næsten 8 000 mio. EUR). Garverierne foretager produktionstilpasninger for at kunne opfylde større kvalitetskrav og bestræber sig på at skabe et moderne design.

(28) Virksomhederne i branchen har i reglen været ejet af samme familie i generationer, medens virksomheder i Weidas størrelse (21-100 beskæftigede) kun tegner sig for en andel på 8,5 %.

(29) Skoindustrien er største aftager af garveriprodukter i EU og tegner sig for en andel på 50 %. Beklædningsindustrien tegner sig for ca. 20 %, møbelindustrien for ca. 17 % og lædervarer for ca. 13 %.

(30) EU's læderindustri er konfronteret med vanskelige økonomiske betingelser i Europa og voksende konkurrence fra tredjelande. Der forventes ikke nogen større stigning i lædrefterspørgsel i EU. Da garverierne står over for nye problemer på grund af de seneste skandaler

[1] EFT C 368 af 23.12.1994, s. 12.

[2] Jf. oversigt over EU-industrien 1997, 4-25 (Panorama der EU-Industrie).

(jf. BSE), der vil ramme udbuddet af skind og huder og resultere i prisstigninger, vil mange små virksomheder med små fortjenstmargener i fremtiden få problemer med at skaffe råmaterialer.

III. TYSKLANDS BEMÆRKNINGER

(31) I sine kommentarer til meddelelsen om procedurens indledning hævdede Tyskland, at delstaten Thüringen med sine foranstaltninger støttede en Asset-Deal som led i generaleksekutionen, der skulle betragtes som en privatisering. Samtidig blev det indrømmet, at Elster KG's rolle skulle ses som en midlertidig administrators, og at det derfor måtte fastslås, at »... der endnu ikke var gennemført en egentlig privatisering af virksomheden«. Tyskland anførte endvidere, at der ganske vist forelå et saneringskoncept for virksomheden, men at der endnu ikke var udarbejdet en langsigtet omstruktureringsplan, da der ikke var en privat investor, der var villig til at overtage virksomheden. Da virksomhedens fremtidige udformning nødvendigvis ville afhænge af en sådan investor, kunne der ikke fremlægges nogen detaljeret plan. I første omgang måtte saneringsplanen derfor være tilstrækkelig bevis for, at der forelå en omstruktureringsplan. Tyskland var endvidere ikke enig i Kommissionens vurdering af, at det ikke ville være muligt at realisere den planlagte omsætning og fortjeneste. Tyskland måtte dog indrømme, at det var nødvendigt at korrigere de oprindelig planlagte omsætningstal under hensyntagen til virksomhedens faktiske resultater. Målet om at nå break even-punktet i 1996 havde måttet udskydes til 1998. Det afhænger imidlertid af, om virksomheden opnår eftergivelse af renteudgifterne af kreditorbankerne. Dette forsøg er mislykkedes.

(32) Med hensyn til retsgrundlaget for støtten anførte Tyskland, at kautionerne var blevet ydet på grundlag af kautionstilbud fra LfA og delstaten Thüringen, der var godkendt af Kommissionen. THA/BvS' finansielle støtte til etableringen af rensningsanlægget skulle betragtes som et tilskud, der er omfattet af THA-ordningen.

(33) Endelig meddelte Tyskland, at Weida Leder GmbH den 28. maj 1998 havde begæret generaleksekution.

IV. VURDERING AF STØTTEFORANSTALTNINGERNE

(34) Tysklands støtte til Weida Leder GmbH og datterselskabet, Abwasserreinigungsanlage Schlossmühlenweg Weida GmbH, blev ydet med offentlige midler. Støtten fordrejer konkurrencen på det indre marked, da den giver støttemodtageren mulighed for at gennemføre en nødvendig driftsinvestering, der næsten udelukkende finansieres af offentlige midler. Da denne begunstigelse påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne, falder støtteforanstaltningerne ind under EF-traktatens artikel 87, stk. 1.

(35) Da Weida Leder GmbH ejer 98 % af Abwasserreinigungsanlage Schlossmühlenweg Weida GmbH, og da rensningsanlægget hovedsagelig benyttes af Weida Leder GmbH, undersøges støtten til anlægget sammen med de øvrige støtteforanstaltninger til fordel for Weida Leder GmbH.

(36) Thüringens og THA's/BvS' støtte, der er i strid med EF-traktatens artikel 88, stk. 3, blev hovedsagelig ydet, inden den blev anmeldt til Kommissionen.

(37) I overensstemmelse med de generelle statsstøtteregler skal den derfor behandles som ad hoc-støtte, hvis den ikke er omfattet af en af de støtteordninger, Kommissionen har godkendt.

Thüringens investeringsprogram til fordel for SMV (C 69/98)

(38) Som led i ovennævnte program, der blev godkendt af Kommissionen den 26. november 1993, ydede delstaten Thüringen den 21. oktober 1993 et tilskud på 4,5 mio. DEM. I sin meddelelse til Kommissionen af 26. august 1993 havde Tyskland udtrykkelig understreget, at dette støtteprogram ikke skulle anvendes til rednings- og omstruktureringsstøtte. Weida Leder GmbH er imidlertid altid blevet betragtet som en kriseramt virksomhed. Endvidere blev støtten ydet, inden Kommissionen havde godkendt programmet. Den er derfor ikke dækket af nogen godkendt støtteordning.

Delstaten Thüringens fond til konsolidering af virksomheder i vanskeligheder (NN 74/95)

(39) Som led i dette program ydede delstaten Thüringen i december 1995 et lån på 2 mio. DEM. Konsolideringsfonden anvendes med henblik på redning og omstrukturering af SMV, men det er ikke nødvendigt at foretage en nærmere undersøgelse af, om betingelserne i denne ordning er overholdt, da Kommissionen først godkendte denne ved beslutning af 6. februar 1996. Støtten er derfor blevet ydet uden Kommissionens godkendelse og er ikke dækket af nogen ordning.

LfA's kautionstilbud/delstaten Thüringens kaution

(40) Tyskland anførte, at kautionerne på 90 % for lånene på henholdsvis 8 mio. DEM og 4 mio. DEM, der var ydet den 7. marts 1994 og 16. september 1994, var stillet på grundlag af kautionsordninger, der blev admini-

streret af LfA og delstaten Thüringen. Kautionstilbuddet havde ikke indeholdt oplysninger om, at den pågældende ordning ikke var anmeldt på dette tidspunkt. Ved procedurens indledning, da Kommissionen anmodede om oplysninger, fik den ikke tilstrækkelige oplysninger til at kunne vurdere, om støtten var forenelig med reglerne.

Forbundsstatens og delstaternes ordning for fremme af de regionale økonomiske strukturer »Gemeinschaftsaufgabe Verbesserung der Regionalen Wirtschaftsstruktur«

(41) Investeringstilskuddene på 1,84 mio. DEM og 0,34 mio. DEM blev ydet på grundlag af den godkendte »Gemeinschaftsaufgabe«-ordning. Investeringstilskuddet på 0,34 mio. DEM blev ikke udbetalt, fordi proceduren var indledt i henhold til EF-traktatens artikel 88, stk. 2.

(42) Weida Leder GmbH's datterselskab fik udbetalt investeringstilskud til rensningsanlægget på i alt 6,38 mio. DEM, der blev udbetalt fra november 1994 til april 1997. Som led i »Gemeinschaftsaufgabe«-ordningen kan der også ydes støtte til forbedring af støtteinfrastruktur.

(43) Den støtte, der ydes som led i ovennævnte ordning, falder ganske vist ind under EF-traktatens artikel 87, stk. 1, men da den betragtes som regional investeringsstøtte, er den fritaget for det generelle forbud mod støtte i artikel 87, stk. 3, litra a).

Den anden THA-ordning [1]

(44) THA/BvS' støtte på 4,84 mio. DEM til etablering af rensningsanlægget er ydet som tilskud, der ikke skal tilbagebetales, og er ikke omfattet af THA-ordningen.

(45) Det følger heraf, at det kun er støtten på 8,22 mio. DEM, der er ydet som led i »Gemeinschaftsaufgabe«-ordningen, der er omfattet af en godkendt ordning. Den øvrige støtte på i alt 29,85 mio. DEM er ikke ydet som led i en godkendt ordning. I tilfælde af støtte, der ikke har nogen relation til et program, der er godkendt af Kommissionen, kan anvendelse af EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), komme på tale (undtagelsesbestemmelse for »støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene eller økonomiske regioner, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse«), hvis hovedformålet med støtten er omstrukturering af en kriseramt virksomhed.

(46) Sådanne støtteforanstaltninger kan betragtes som forenelig med fællesmarkedet, hvis betingelserne i rammebestemmelserne er opfyldt.

(47) Ved anvendelse af rammebestemmelserne skal der tages hensyn til, at de normalt ikke gælder for nystiftede virksomheder (i forbindelse med et redningsforsøg), som overtager aktiver i en virksomhed, der er gået konkurs. Når der er tale om støtte til virksomheder i de nye delstater, afviges der dog fra dette princip, da overgangen fra plan- til markedsøkonomi giver anledning til en række særlige problemer. En ubetydelig egenkapital er typisk for virksomheder i de nye delstater. Hvis en nyetableret virksomhed organiserer sine aktiviteter som økonomisk videreførelse af den virksomhed, der overtages, kan det derfor være berettiget at betragte denne virksomhed som en kriseramt virksomhed. I betragtning af de særlige tilpasningsproblemer kan støtte til virksomheder, der etableres på grundlag af en konkursramt virksomhed, i visse tilfælde betragtes som omstruktureringsstøtte. I sådanne tilfælde skal de private investorer, der er involveret i etableringen af virksomheden, i betydeligt omfang bidrage til omstruktureringen med egne midler.

(48) I det foreliggende tilfælde kan det fastslås, at der er tale om midlertidig finansiering af virksomheden, da Weida Leder GmbH endnu ikke er privatiseret. Der er derfor ikke nogen privat deltagelse i virksomheden.

(49) Umiddelbart inden konkursen producerede garvervirksomheden Weida Leder GmbH hovedsagelig læder til møbelindustrien. Selv om virksomheden ikke var blevet fast etableret på markedet, og der ikke var tegn på nogen forbedring, blev situationen inden for denne sektor af læderindustrien betragtet som tilfredsstillende på grund af en tilsyneladende tilstrækkelig kapacitetudnyttelse. Alligevel var det ikke muligt at finde en privat investor, og virksomheden blev udelukkende finansieret midlertidigt for at holde den i gang.

(50) Formålet med omstruktureringsstøtte er at gøre støttemodtageren levedygtig på lang sigt. Det kræver en omstruktureringsplan, som på grundlag af både fysiske og finansielle omstruktureringsforanstaltninger (f.eks. kapitaltilførsel, gældssanering) garanterer, at virksomheden på sigt igen bliver konkurrencedygtig og kan overleve uden statsstøtte. Hvis der ikke foreligger en sådan plan, betragter Kommissionen støtten som driftsstøtte til udligning af tab. En sådan støtte er ulovlig, medmindre der fremlægges en realistisk omstruktureringsplan [2]. Virksomhedens levedygtighed skal genetableres, uden at det medfører uacceptable skadelige virkninger på konkurrencen i Fællesskabet. Omstruktureringsplanen skal derfor være vidtrækkende og sund, og det skal klart fremgå, med hvilke omfattende foranstaltninger virksomhedens rentabilitet genetableres på sigt, således at virksomheden igen kan bære alle omkostninger og give en minimumsforrentning af kapitalen.

[1] Kommissionens beslutning vedrørende støtteordning E 15/92; denne omfatter kautioner og lån.

[2] Jf. Kommissionens meddelelse i sag Iritecna (EFT C 328 af 25.11.1994, s. 2); beslutning 94/662/EF (EFT L 258 af 6.10.1994, s. 26), EF-Domstolens dom af 14. september 1994, de forenede sager C-278/92, C-279/92 og C-280/92, Spanien mod Kommissionen, Sml. 1994 I, s. 4103 (§ 67) og artikel 6, stk. 1, litra b), i GATT-aftalen om subvention (EFT L 336 af 23.12.1994, s. 156).

Kommissionen kan ikke på grundlag af de foreliggende oplysninger konkludere, at støtten er ydet som led i en bærbar omstruktureringsplan med konkrete foranstaltninger, der giver Kommissionen mulighed for at konstatere, at foranstaltningerne vil resultere i et positivt finansielt resultat. I sit svar af 26. juni 1998 til Kommissionens meddelelse om procedurens indledning indrømmede Tyskland endog dette, idet det hed: »I den nuværende fase kan der ikke fremlægges en detaljeret plan, da virksomhedens fremtidige udformning nødvendigvis vil afhænge af en eventuel investor«.

(51) Det har derfor ikke været muligt at dokumentere, hvorledes man kan garantere virksomhedens rentabilitet og levedygtighed på lang sigt inden for et passende tidsrum og på grundlag af realistiske forventninger til den fremtidige driftssituation. Det fremgik heller ikke klart, hvorledes virksomheden havde til hensigt at få sin omkostningsstruktur og høje finansielle byrder under kontrol.

(52) Da Kommissionen i sin beslutning om procedurens indledning i henhold til EF-traktatens artikel 88, stk. 2, udtrykkeligt havde opfordret Tyskland til at fremsende alle nødvendige oplysninger, især med hensyn til en omstruktureringsplan, må den nu træffe beslutning på grundlag af de oplysninger, den har til rådighed ([1]).

(53) Alle prognoser vedrørende virksomhedens udvikling har vist sig at være forkerte. Allerede ved procedurens indledning i henhold til EF-traktatens artikel 88, stk. 2, var det meget usandsynligt, at virksomheden på sigt ville være i stand til at tilbagebetale et lån på 20,5 mio. DEM ved hjælp af et positiv cash flow. Ifølge prognoserne forventedes der et negativt driftsresultat på 1,7 mio. DEM i 1998. Endvidere kunne en del af disse lån reelt betragtes som egenkapital på grund af tilbagetrædelseserklæringerne, således at en tilbagebetaling af lånene kun ville være mulig, hvis der samtidig blev tilført tilsvarende egenkapital eller aktionærlån. På grund af negativ rentabilitet, stigende tab, faldende omsætning samt hurtigt voksende gæld og rentebyrder var selskabet til sidst tvunget til at indgive konkursbegæring den 28. maj 1998.

(54) Kommissionen konkluderer derfor, at betingelserne i rammebestemmelserne ikke er opfyldt. Omstruktureringsstøtten til Weida kan derfor ikke godkendes.

([1]) EF-Domstolens dom af 5. oktober 1994, sag C-47/91, Den Italienske Republik mod Kommissionen, Sml. 1994 I, s. 4635, og under henvisning til EF-Domstolen, dom af 14. februar 1990, sag C-301/87 Den Franske Republik mod Kommissionen, Sml. 1990 I, s. 307, bekræftet af EF-Domstolens dom af 13. april 1994, de forenede sager C-324/90 og C-342/90, Tyskland og Pleuger Worthington mod Kommissionen, Sml. 1994 I, s. 1173.

V. **KONKLUSION**

(55) Kommissionen beklager, at Tyskland har ydet støtten i strid med EF-traktatens artikel 88, stk. 3.

(56) Af afgørende betydning for Kommissionens vurdering var først og fremmest, at der ikke var nogen investor, der var rede til at overtage virksomheden, og at Tyskland har undladt at fremlægge en realistisk omstruktureringsplan, som kunne have genoprettet virksomhedens rentabilitet på sigt. Endelig mangler der et privat bidrag, således at det ikke er muligt at vurdere, om den ydede støtte står i et rimeligt forhold til omstruktureringsforanstaltningerne.

(57) Den i rammebestemmelserne nævnte forudsætning for genetablering af virksomhedens rentabilitet og levedygtighed på sigt inden for en rimelig tidsfrist på grundlag af en realistisk vurdering af de fremtidige driftsbetingelser kan derfor ikke betragtes som opfyldt, således at støtten til Weida Leder GmbH og virksomhedens datterselskab ikke kan godkendes.

(58) Undtagelsesbestemmelsen i EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), kan derfor ikke anvendes på den støtte på 29,85 mio. DEM, der er ydet til Weida Leder GmbH og virksomhedens datterselskab —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Støtten på henholdsvis 23,8 mio. DEM og 6,05 mio. DEM, som Tyskland har ydet Weida Leder GmbH og Abwasserreinigungsanlage Schlossmühlenweg Weida GmbH er uforenelig med fællesmarkedet i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 1.

Artikel 2

1. Tyskland træffer alle nødvendige foranstaltninger for at kræve den i artikel 1 omhandlede ulovlige støtte tilbagebetalt af støttemodtageren.

2. Tilbagebetaling sker i overensstemmelse med de i den nationale lovgivning fastsatte regler. Det beløb, der skal tilbagebetales, omfatter renter fra tidspunktet, hvor den ulovlige støtte blev udbetalt til støttemodtageren og indtil den faktiske tilbagebetaling. Renterne beregnes på basis af den referencesats, der anvendes til at beregne subventionsækvivalenten for regionalstøtte.

Artikel 3

Tyskland underretter senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om, hvilke foranstaltninger der er truffet for at efterkomme beslutningen.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. juli 1999.

På Kommissionens vegne

Mario MONTI

Medlem af Kommissionen